

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu otsuse peale, millega jäeti rahuldamata apellandi tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 23. juuli 2009. aasta (asi R 379/2009-1) otsuse peale, millega lükati tagasi tema taotlus registreerida halli ja punase värvi horisontaalsest kombinatsioonist koosnev kujutismärk.

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisega, ning esitab ühtekokku neli väidet.

Esiteks lähtus kohus eristusvõime hindamisel muust tähisest kui taotletud kaubamärk. Üldkohus ei hinnanud tähist tervikuna, vaid ainult mingit laadi helehalli ja signaalpunase värvikombinatsiooni. Käesoleval juhul ei võetud arvesse väriskeemi eripära, kuigi nende värvide konkreetset järjestust vaidlusaluses kaubamärgis täpsustati registreerimistaotluses, mis sisaldas tähise täpsemat kirjeldust.

Teiseks ei võtnud Üldkohus eristusvõime hindamisel arvesse seda milliste teenuste jaoks kaubamärgi taotleti ja kohus hindas kaubamärgi kaitse puudumist hoopis seoses teiste kaupadega. Kohtuotsuses otsustati, et kaubamärgil väidetavalt puudub eristusvõime, kuna teatud asjaolud või täpsemalt kaupad esinevad tavaliselt kõnealustes värvides (vedurite osad ja rööpajuhtimis-moodulid, liiklusmärgid, raudteetõkked ja raudteeliikluse tähised ning rongid ja perroonipiirded). Nende kaupade jaoks kõnealuse kaubamärgi registreerimist ei taotletud. Üldkohus ei põhjendanud, kuidas toob kõnealuse kaubamärgi kaitsevõime puudumine teatud teeliikluses või rööbasliikluses kasutatavate kaupade osas endaga kaasa kaubamärgi kaitsevõime puudumise käesoleval juhul taotletud teenuste puhul.

Kolmandaks ei lähtunud Üldkohus kaubamärgi eristusvõime hindamisel õigetest õiguslikest alustest, kui ta hindas kaupade jaoks taotletava kaubamärgi ja teenuste jaoks taotletava kaubamärgi eristusvõimet koos. Üldkohus ei arvestanud sellega, et erinevaid tähiste liike ei taju avalikkus tingimata ühtmoodi. Kui tarbijad ilmselt ei ole harjunud sellega, et kauba päritolule viitab ilma kujundus või sõnaliste elementideta kauba värv või nende pakendi värv, sest kaupad ja pakendid on tavaliselt värvilised, on teenuste puhul olukord hoopis teistsugune. Kuna teenustel ei ole nende olemuse tõttu värvi, siis on see kuidas tarbijad tajuvad värve teenuste puhul hoopis teistsugune, kui see kuidas kaupade puhul värve tajutakse. Seega peab värvide eristusvõime hindamine kaupade ja teenuste puhul olema erinev.

Neljandaks moonutas Üldkohus asjaomase kaubamärgi eristusvõime hindamisel olulisi asjaolusid ega põhjendanud oma otsust piisavalt. Üldkohus sedastas ilma igasuguse põhjendusega, et

horisontaalsed värvitriibud on rongide kaunistuselementidena tavalised. Seejuures ei võtnud kohus arvesse, et käesoleval juhul on küsimus konkreetse värvimärgi eristusvõime hindamises ning mitte rongivagunitel kujutatud triipude üldises hindamises. Lisaks eiras Üldkohus asjaolu, et vaidlusalust kaubamärgi taotletakse mitte rongivagunite jaoks, vaid teenuste klassis 39. Lõpuks, apellant käsitles ulatuslikult asjaolu, et värvielemente ei peeta rööbasliikluses mitte kujunduselementideks, vaid viideteks päritolule. Nende apellandi argumentidega Üldkohus ei tegele.

15. veebruaril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-65/11)

(2011/C 130/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Nijenhuis ja D. Triantafyllou)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik ei konsulteerinud käibemaksukomiteega ning lubab, et mittemaksukohustuslased ühinevad maksustatava ühendusega, nagu see nähtub 18. veebruari 1991. aasta määrusest nr VB91/347, siis on Madalmaade Kuningriik rikkunud talle nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (¹), artiklitest 9 ja 11 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 9 lõikele 1 on „maksukohustuslane” iga isik, kes mis tahes paigas teostab iseseisvalt mis tahes majandustegevust, olenemata nimetatud tegevuse eesmärgist või tulemustest. Käibemaksudirektiivi artikkel 11 sätestab, et pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist võib iga liikmesriik oma territooriumil asuvaid isikuid, kes on õiguslikult iseseisvad, kuid rahaliste, majanduslike ja organisatsiooniliste sidemete kaudu üksteisega tihedalt seotud, käsitada ühe maksukohustuslasena.

Komisjoni arvates on Madalmaad rikkunud direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 9 ja 11 tulenevaid kohustusi seeläbi, et lubab mittemaksukohustuslasi ühineda maksustatava ühendusega. Lisaks on Madalmaad rikkunud käibemaksukomiteega konsulteerimata jättes direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 11.

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

DTL Corporación, S.L. 16. veebruaril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 15. detsembril 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-188/10: DTL Corporación, S.L. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-67/11 P)

(2011/C 130/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: DTL Corporación, SL (esindaja: advokaat A. Zuazo Araluze)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu (neljas koda) 15. detsembril 2010. aasta otsus kohtuasjas T-188/10 terves ulatuses;

— rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud järgmised nõuded:

1. tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 17. veebruari 2010. aasta otsus R 767/2009-2;
2. teha uus otsus, millega jäetakse rahuldamata vastulause, mille esitas Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. ühenduse kujutismärgi nr 5153325 „SOLARIA” vastu, ja lubatakse registreerida see ühenduse kaubamärk kõikidele taotletud teenustele klassides 37 ja 42.
3. mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja kõikidelt teistelt pooltelt, kes vaidlevad käesolevale hagile vastu.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohtus rikuti menetlusnorme, mille tagajärjel kahjustati hageja huve: täielikult jäeti arvestamata menetluse peatamise taotlus vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 77 punktidele c ja d (Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikkel 58).
2. Üldkohus rikkus liidu õigust: kohtuotsus rikub nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ (nüüd nõukogu määrus (EÜ)

nr 207/2009⁽²⁾) ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punkti b, kinnitades otseselt:

- a) et vaidluse esemeks oleva ühenduse kaubamärgi sõnaline osa on kogu kaubamärgis domineeriv;
- b) et mainitud sõnaline osa ei ole kogu kaubamärgis domineeriv; vastuolu, mis määravalt mõjutab segiajamise tõenäosuse hindamist (Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikkel 58).

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembril 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 18. veebruaril 2011 — Saksamaa Liitvabariik versus Y

(Kohtuasi C-71/11)

(2011/C 130/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Saksamaa Liitvabariik

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Y

Teised menetlusosalised: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht; Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/83/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et tagakiusamisakt nimetatud sätte tähenduses ei ole usuvabaduse mis tahes riive, millega rikutakse EIÖK artiklit 9, vaid usuvabaduse kui põhilise inimõiguse raske rikkumisega on tegemist üksnes siis, kui rikkumine puudutab selle tuuma?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

- a) Kas usuvabaduse tuum on piiratud usu tunnustamise ja usuliste toimingute tegemisega kodus ja naabruskonnas, või võib tagakiusamisakt direktiivi 2004/83/EÜ artikli 9 lõike 1 punkti a tähenduses seisneda ka selles, et usutavade avalik järgimine toob päritoluriigis kaasa ohu elule, tervisele või füüsilisele vabadusele, mistõttu taotleja sellest loobub?